

شیوه نامه حل اختلاف های قراردادی

ابلاغی طی بخشنامه شماره ۲۶۰۱۱۲-۲۸/۱ مورخ ۱۳۹۳/۰۶/۰۵ وزیر محترم نفت

ماده (۱) هیأت حل اختلاف

در هر یک از شرکت های اصلی (شرکت ملی نفت ایران - شرکت ملی گاز ایران - شرکت ملی صنایع پتروشیمی - شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران) یک هیأت حل اختلاف قراردادی تشکیل خواهد شد. با توجه به حجم اختلاف مطروحه، تشکیل بیش از یک هیأت در هر شرکت اصلی با پیشنهاد هیأت مدیره مربوط و تأیید هیأت عالی حل اختلاف مجاز خواهد بود.

تبصره: در صورت تشکیل بیش از یک هیأت در هر شرکت اصلی، نحوه ارجاع درخواست های شرکت های طرف قرارداد به این هیأت ها به ترتیبی خواهد بود که هیأت عالی حل اختلاف تعیین خواهد کرد.

ماده (۲) اعضای هیأت های حل اختلاف، به اعتبار توانمندی ها و صلاحیت های حرفه ای خود به ترتیب زیر انتخاب و منصوب خواهند شد:

الف) یک نفر کارشناس حقوقی مسلط به امور حقوقی قراردادها.

ب) یک نفر کارشناس مالی مسلط به امور مالی قراردادها.

ج) یک نفر از مدیران یا کارشناسان ارشد فنی.

این افراد توسط مدیرعامل شرکت به هیأت عالی حل اختلاف معرفی و در صورت تأیید صلاحیت حرفه ای ایشان توسط این هیأت، احکام ایشان پس از تصویب هیأت مدیره شرکت، از سوی مدیرعامل برای مدت دو سال صادر می شود.

تبصره: برای هر یک از اعضای هیأت، افرادی به عنوان عضو علی البدل متناظر به همان روال انتخاب اعضای اصلی، تعیین و منصوب خواهند شد که در موارد غیبت اعضای اصلی و نیز در موارد شمول جزء ۴-۵-۱۶ بند ۵-۱۶ به اعضای اصلی، به جای ایشان در هیأت ها به اختلاف ها رسیدگی خواهند کرد.

ماده (۳) وظایف و مسئولیت های هیأت حل اختلاف

مسئولیت هیأت حل اختلاف، رسیدگی به اختلاف طرف های قرارداد با شرکت اصلی ذیربط و شرکت های (فرعی) تابعه آن حسب مورد و اتخاذ تصمیم برای نحوه حل و فصل اختلاف با طرف قرارداد خواهد بود.

تصمیمات هیأت حسب مورد پس از تصویب هیأت مدیره شرکت ذیربط لازم الاجراء خواهد شد.

تبصره: در صورتی که هیأت مدیره یک شرکت از تصویب تصمیم هیأت حل اختلاف آن شرکت در موردی امتناع نماید، طرف ذینفع می تواند از این اقدام به هیأت عالی حل اختلاف شکایت نماید.

ماده (۴) چنانچه اجرای تصمیم صادره از سوی هیأت های حل اختلاف دارای بار مالی بوده و یا اینکه به دلایل افزایش سقف و حجم قرارداد مستلزم اخذ مجوز از مراجعی همانند هیأت مدیره شرکت کارفرما، کمیسیون معاملات شرکت مربوطه یا هیأت ترک تشریفات مناقصه و یا نظایر آن ها باشد، شرکت کارفرما موظف است قبل از ابلاغ تصمیم صادره برای اجرا، نسبت به کسب مجوزهای لازم اقدام نماید. در هر صورت تصمیم های هیأت ها صرفاً در چارچوب موازین قانونی و با رعایت کلیه مقررات و با لحاظ اختیارات هیأت مدیره شرکت مطابق اساسنامه

آن معتبر و قابل اجراء می باشد.

ماده ۵) فرآیند رسیدگی به اختلاف ها

۱-۵- هرگاه یک شرکت طرف قرارداد با یک شرکت اصلی صنعت نفت یا شرکت تابعه آن، در اجرای یک قرارداد نتواند با مذاکره با کارفرمای خود به تفاهم و نتیجه برسد، می تواند حل مشکل خود را از هیأت حل اختلاف شرکت اصلی ذیربط درخواست کرده و کتباً از هیأت حل اختلاف تقاضای رسیدگی و تصمیم گیری کند.

۲-۵- تصمیم گیری در هیأت های حل اختلاف با رعایت موارد زیر خواهد بود:

الف- در صورتی که اختلاف به دلیل برداشت متفاوت از متون بخشنامه ها و دستورالعمل ها باشد، هیأت موضوع را از مرجع صدور بخشنامه/ دستورالعمل استعلام نموده و پاسخ واصله، توسط هیأت به دو طرف پیمان ابلاغ می شود و طرفین اختلاف ملزم به رعایت آن هستند.

ب- در صورتی که اختلاف ناشی از اجرا یا تفسیر مفاد قرارداد باشد، براساس محتویات و مندرجات قرارداد، توافقات و صورت جلسات و قوانین و مقررات مربوطه، هیأت موارد اختلافی را بررسی و در خصوص آن ها تصمیم لازم را اتخاذ می نماید.

۳-۵- شرط اصلی ورود هیأت حل اختلاف به رسیدگی به درخواست ذینفع (در موارد شمول قسمت «ب» جزء ۲-۵- همین بند)، اعلام پذیرش رسمی متقاضی دایر بر این خواهد بود که ایشان رأی هیأت حل اختلاف را چه له یا علیه وی باشد به طور کامل خواهد پذیرفت.

۴-۵- هیأت حل اختلاف موظف است به درخواست های واصله بی طرفانه رسیدگی کند. لذا اعضای هیأت در موارد شمول ماده ۹۱ قانون آیین دادرسی دادگاه های عمومی و انقلاب در امور مدنی صالح به رسیدگی و اظهار نظر در موضوع اختلافی نبوده و باید جای خود را به اعضای علی البدل متناظر بدهند. اظهار نظر در خصوص موضوع اختلافی پیش از اتخاذ تصمیم نهایی هیأت توسط هریک از اعضای هیأت نیز موجب سلب صلاحیت ایشان در رسیدگی به آن پرونده خواهد شد.

۵-۵- برای ورود به رسیدگی به درخواست طرف قرارداد، به موافقت کارفرما نیازی نیست.

۶-۵- دعوت از طرفین اختلاف برای حضور در جلسات هیأت های حل اختلاف و استماع نظرات ایشان ضروری است، ولی تصمیم نهایی هیأت بدون حضور دو طرف اتخاذ خواهد شد.

۷-۵- هیأت ها می توانند بنابر تشخیص خود و حسب نیاز، از افراد و یا گروه های کارشناس در رشته های مختلف برای بررسی موضوعات استفاده کنند و در فرآیند رسیدگی به اختلاف ها در جلسات خود، نظرات این افراد را استماع کنند.

ماده ۶) هیأت حل اختلاف می تواند عنداللزوم و بنابر ضرورت، به تشخیص خود، در صورت تقاضای هریک از طرفین در رابطه با صدور دستور موقت دایر بر الزام و یا منع انجام کاری تصمیم لازم اتخاذ نماید. اجرای هرگونه دستور موقت در خصوص مراتب مزبور بنابه درخواست هیأت حل اختلاف و با دستور مدیرعامل و در صورت لزوم با تأیید هیأت مدیره شرکت اصلی مقدر می باشد.

ماده ۷) هیأت عالی حل اختلاف

هیأت عالی حل اختلاف متشکل از ۵ نفر به ترتیب زیر می باشد:

الف- معاون امور حقوقی و امور مجلس به عنوان رئیس هیأت.

ب- نماینده معاون امور مهندسی وزیر.

ج - سه نفر مدیر و کارشناس برجسته در امور مالی، قراردادهای و مدیریت پروژه که توسط وزیر منصوب می شوند.

ماده ۸) هیأت عالی وظایف و مسئولیت های زیر را به عهده خواهد داشت:

۱-۸- بررسی و تأیید صلاحیت حرفه ای افراد پیشنهادی برای عضویت در هیأت های حل اختلاف شرکت های اصلی.

۲-۸- تأیید تشکیل بیش از یک هیأت حل اختلاف در هر یک از شرکت های اصلی.

۳-۸- سلب صلاحیت اعضای اصلی یا علی البدل هیأت های حل اختلاف در صورت اثبات تخلف ایشان در انجام وظایف.

تبصره: در صورت رد و سلب صلاحیت از هر یک از اعضای هیأت ها، آن عضو بلافاصله بر کنار شده و باید فرد جدیدی به جای وی معرفی شود.

۴-۸- تهیه و ابلاغ روش های لازم برای نحوه رسیدگی به اختلاف ها و شکایات و نظارت بر اجرای دقیق مقررات این شیوه نامه و عملکرد هیأت ها.

۵-۸- پیشنهاد نحوه پرداخت و جبران حق الزحمه اعضاء و افراد مؤثر در هیأت های حل اختلاف جهت اتخاذ تصمیم وزیر نفت.

۶-۸- رسیدگی به شکایت های ذینفعان در موارد تخلف شکلی هیأت های اصلی از مقررات نحوه رسیدگی به اختلاف ها و درخواست ها.

۷-۸- رسیدگی به شکایت ذینفعان در مواردی که هیأت مدیره یک شرکت اصلی تصمیم هیأت حل اختلاف آن شرکت را تأیید نمی کند.

تبصره: در صورتی که پس از رسیدگی، هیأت عالی حل اختلاف، تصمیم هیأت مدیره شرکت اصلی را درست تشخیص ندهد، باید مراتب را با استدلال کارشناسی خود جهت اتخاذ تصمیم به وزیر منعکس نماید.

ماده ۹) کلیه هیأت ها و شرکت های تابعه در صورت درخواست هیأت عالی حل اختلاف ملزم به ارائه هرگونه اطلاعات مورد نیاز حل اختلاف قراردادهای خود به آن هیأت می باشند.

ماده ۱۰) دعوت به جلسات رسیدگی و هرگونه استعلام و مکاتبات لازم و ابلاغ تصمیمات به عنوان هیأت حل اختلاف توسط رئیس هیأت انجام می پذیرد و از طریق دبیرخانه هیأت به طرفین ابلاغ می گردد.

ماده ۱۱) جلسات هیأت های حل اختلاف با حضور تمامی اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات با اکثریت آرا اتخاذ می شود. شایان ذکر است حضور دو عضو اصلی در جلسه الزامی بوده و صرفاً در صورت عدم حضور یک عضو اصلی، عضو علی البدل متناظر وی در جلسه حاضر و جلسه رسمیت خواهد داشت.

ماده ۱۲) در صورت هرگونه ابهام یا سکوت این شیوه نامه در خصوص مقررات شکلی، مراتب از هیأت عالی استفسار و نظر تفسیری هیأت عالی معتبر خواهد بود.